

Arrest

nr. 309 722 van 11 juli 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DE FEYTER
Twee Leeuwenweg 20/83
1800 VILVOORDE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Moldavische nationaliteit te zijn, op 28 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2024 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 31 mei 2024.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Moldavische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1976.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 10 oktober 2022 . Op 31 januari 2023 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 31 augustus 2023 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 27 februari 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u op (...)06/1976 geboren in Taraclia en hebt u de Moldavische nationaliteit. In 1993 besloot u om van Moldavië naar Rusland te trekken om daar te gaan werken. U ging er aan de slag in Moskou voor een bedrijf waar u carrière maakte van distributeur naar directeur. Toen Rusland echter in 1997

werd getroffen door een economische crisis werd u gedwongen om terug naar huis te keren in Moldavië. Daar vond u echter moeizaam werk, u herschoolde zich vervolgens om aan de slag te kunnen in de bouw. Gedurende de daaropvolgende 10-15 jaar zou u beurtelings werken in Rusland, Oekraïne en Moldavië op verschillende bouwprojecten. Het bleef echter moeilijk voor u om werk te vinden in Moldavië, ondanks uw zoektocht via het Internet en de plaatselijke jobbeurs. In Moldavië kwam men immers voornamelijk aan werk door via-via rond te vragen binnen de eigen kennissenkring. U beschikte echter niet over een uitgebreid netwerk waarop u kon terugvallen.

U voelde zich eveneens vervolgd in Moldavië. Uw vader was als voorzitter van de Partij van de Gepensioneerde, een lokaal wijkcomité problemen gekregen met personen waarvan u de identiteit niet kende.

Verder klaagde u ook de algemene cultuur aan in Moldavië die volgens u enkel bestond uit werken, eten en slapen. Een groot verschil, volgens u, met de wijze waarop mensen in België met elkaar omgaan en leven. Bovendien zouden de sociale diensten in België klaarstaan voor mensen zoals u en is er hier eveneens de mogelijkheid om in het zwart te werken. Bijgevolg vertrok u op 7/09/2022 vanuit Chisinau om op 9/09/2022 in België toe te komen. Volgens uw verklaringen bij Dienst Vreemdelingenzaken kwam u op 10/10/2022 aan in België en zou het tot 31/01/2023 duren alvorens u zich ging aanmelden bij de Belgische asielautoriteiten.

Ter staving legde u de volgende documenten neer: uw paspoort, uw Identiteitskaart, oranje kaart, en badge van het opvangcentrum in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u vreest om zonder te werk te vallen in Moldavië. Daarnaast vreest u eveneens vervolgd te worden door de personen met wie uw vader in conflict was. Er dient echter te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dient worden vastgesteld dat u uw verzoek tot internationale bescherming bijzonder laat indiende t.o.v. uw aankomstdatum in België. Zo zou u reeds op 09/10/2022 in België zijn toegekomen (GV P. 7) maar zou u wachten tot 31/01/2023 om bij de Belgische asielautoriteiten te melden (zie inschrijving DvZ). Dergelijk bijzonder laatijdig verzoek om internationale verzoek tot internationale bescherming plaatste reeds bij aanvang grote vraagtekens bij de ernst van uw aangehaalde vrees voor terugkeer. Redelijkerwijs had men immers kunnen verwachten dat u net sneller bescherming zou aanvragen bij de Belgische asielinstanties.

Voorts konden uw verklaringen over uw vrees tot vervolging door personen die met uw vader in conflict waren niet overtuigen. Zo kon u zelfs niet zeggen door wie u concreet bedreigd werd en beweerde u vaag dat uw vader die mensen kende (GV P. 11). U bleef eveneens vaag over de bedreigingen die u van die onbekenden zou hebben gekregen door louter te stellen dat u het gevaar voelde (GV p. 11).

Zelfs indien er geloof kon gehecht worden aan uw verklaringen met betrekking tot de bedreigingen die u van die onbekenden zou hebben gekregen dient bemerkt te worden dat u op geen enkel moment hebt geprobeerd om uw situatie aan te klagen en vertrok u gewoon uit Moldavië (GV P. 11).

Aangezien internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, mag van een verzoeker verwacht worden dat hij redelijke pogingen onderneemt om bescherming in eigen land te verkrijgen, wat in casu niet het geval was.

Wat uw moeizame zoektocht naar werk betreft in Moldavië dient te worden bemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat u gewerkt heeft in Moldavië waardoor het vinden van nieuw werk niet onoverkomelijk is (GV p.9).

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegde ter staving van uw asielrelaas veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. Uw identiteit werd op geen enkel moment in uw relaas in vraag gesteld waardoor uw paspoort, en Identiteitskaart weinig relevantie hebben voor uw vluchtrelaas. De oranje kaart en de toegangsbadge van het opvangcentrum in België zijn van geen enkele relevantie voor uw vluchtrelaas.

Betreffende de opmerkingen op de notities dient te worden gesteld dat dit correcties betreffende schrijfwijzes betreffen die voor het overige geen relevantie hebben op bovenstaande motivering.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij heeft middels haar nota met opmerkingen van 10 april 2024 de Raad verzocht om de zaak met rolnummer RvV 312 874 te behandelen via een louter schriftelijke procedure.

Artikel 39/73-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), ingevoegd bij de wet van 30 juli 2021 en in werking getreden op 10 december 2021, voorziet dat de louter schriftelijke procedure voortaan ook kan op verzoek van één van de partijen. Dit artikel luidt als volgt:

“§ 1. Elke partij kan de Raad verzoeken om gebruik te maken van een louter schriftelijke procedure in, naar gelang van het geval, het verzoekschrift, de nota met opmerkingen, de kennisgeving dat zij geen syntheseseminarie wenst neer te leggen of de syntheseseminarie.

Bij toepassing van het eerste lid vermeldt het opschrift van het procedurestuk ook "verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure".

§ 2. De griffie stelt de tegenpartij onverwijld op de hoogte van het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure op het zelfde ogenblik dat zij, al naar gelang het geval, een kopie overmaakt van het verzoekschrift, van de nota met opmerkingen, van de kennisgeving dat de verzoekende partij geen syntheseseminarie zal neerleggen of van de syntheseseminarie. Indien de tegenpartij binnen de vijftien dagen na de verzending door de griffie geen bezwaar maakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure, wordt zij geacht hiermee in te stemmen. In dat geval onderzoekt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter het beroep bij voorrang en doet hij uitspraak op grond van het administratieve dossier en de procedurestukken, tenzij hij het nodig acht de mondelinge opmerkingen van de partijen te horen, in welk geval artikel 39/74 wordt toegepast.

§ 3. Wanneer de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter instemt met het verzoek tot het gebruik van een louter schriftelijke procedure, stelt hij de partijen hiervan in kennis en stelt hij, bij beschikking, de datum vast waarop de debatten worden gesloten. Deze datum ligt minstens acht dagen na de datum van verzending van de beschikking. Partijen kunnen tot op de dag van het sluiten van de debatten een pleitnota indienen.

Indien er een pleitnota wordt ingediend, brengt de griffie deze onverwijld ter kennis aan de tegenpartij. In dit geval wordt het arrest niet eerder gewezen dan acht dagen na de sluiting van de debatten."

3. Het verzoekschrift

3.1. In enig middel voert verzoekende partij de schending aan van *"de algemene rechtsmiddelen der zorgvuldigheid (o.m. het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel) en de materiële motiveringsplicht iuncto art. 3 EVRM en het hierin omvatte beginsel van non-refoulement"*.

3.2. Verzoekende partij voert aan dat ze Moldavië ontvlucht is omwille van de aanhoudende discriminatie tegen de Roma-minderheid en dat de verwerende partij weigert hieromtrent enig onderzoek te doen. De bestreden beslissing vermeldt zelfs niets over de etnische achtergrond van verzoekende partij die nochtans aan de oorzaak lag van de socio-economische problemen die zij ondervond in haar thuisland. Vervolgens doet verzoekende partij een theoretische uiteenzetting over het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Zij stelt dat er sprake kan zijn van vervolging wanneer er een samenstel is van verschillende maatregelen waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Dit is effectief de situatie die voorligt voor de Roma-bevolking in Moldavië. Hierdoor kan zij niet over adequate huisvesting, inkomsten en onderwijs beschikken. Verwerende partij weigert in de bestreden beslissing in te gaan op de etnische achtergrond van verzoekende partij en tracht de door haar ondervonden problemen af te schrijven als louter socio-economische problemen. Er is sprake van een risico op een schending van artikel 3 van het EVRM omwille van de onmenselijke of mensonterende levensomstandigheden ten gevolge van de discriminatie van de Roma-bevolking in Moldavië. Zij verwijst ter illustratie naar een verslag hieromtrent. Zij is van oordeel dat verwerende partij dit aspect van haar asielrelaas onvoldoende heeft toegelicht. Haar etnische achtergrond maakt de kern van haar asielrelaas uit en wordt niet vernoemd in de bestreden beslissing.

3.3. In het verzoekschrift verwijst verzoekende partij naar volgend rapport waarvan zij de weblink bijbrengt:
- NGO Equal Rights Trust, *" »No Jobs for Roma » : Situation Report on Discrimination against the Roma in Moldova"*.

4. Nota met opmerkingen

De Raad ontvangt vanwege de verwerende partij een nota met opmerkingen van 10 april 2024, overeenkomstig artikel 39/72, § 1 van de Vreemdelingenwet, waarin zij het gelijk van haar beslissing herhaalt en repliceert op het verzoekschrift. De verwerende partij voegt aan haar nota met opmerkingen volgend rapport toe:

- COI Focus, “*Moldavië. De Roma-minderheid*”, 1 maart 2022.

5. Over de gegrondheid van het beroep

5.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn). Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

5.2. Samenwerkingsplicht

Artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

De in het eerste lid bedoelde elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.”

Artikel 10.3 van de richtlijn 2013/32/EU, dat handelt over de vereisten voor de behandeling van verzoeken, bepaalt ook:

“3. De lidstaten zien erop toe dat de beslissingen van de beslissingsautoriteit over verzoeken om internationale bescherming zijn gebaseerd op een deugdelijk onderzoek. Daartoe zorgen de lidstaten ervoor dat:

a) (...);

b) er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld uit verschillende bronnen, zoals het EASO en de UNHCR, en relevante internationale mensenrechtenorganisaties, over de algemene situatie in de landen van oorsprong van verzoekers en, waar nodig, in de landen van doorreis, en dat het personeel dat de verzoeken behandelt en daarover beslist, over deze informatie kan beschikken;

(...)”

Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee

onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

6. Beoordeling

6.1. De verzoekende partij verklaart Moldavië te zijn ontvlucht omdat zij heel moeilijk werk vond, ondanks haar zoektocht via het internet en de plaatselijke jobbeurs. Zij had namelijk geen uitgebreid netwerk waarop ze kon terugvallen en in Moldavië komt men vooral aan werk door via-via rond te vragen binnen de eigen kennissenkring. Daarnaast voelde zij zich ook vervolgd in Moldavië. Haar vader had als voorzitter van de Partij van de Gepensioneerden, een lokaal wijkcomité, problemen gekregen met personen waarvan zij de identiteit niet kende. Verder klaagt zij ook de algemene cultuur in Moldavië aan. Zij vreest aldus bij een terugkeer naar Moldavië zonder werk te vallen en vervolgd te worden door personen met wie haar vader in conflict was. Voor de samenvatting van de vluchtmotieven van de verzoekende partij verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door de verzoekende partij.

6.2. Ter staving van haar verzoek om internationale bescherming legt de verzoekende partij volgende documenten neer: haar paspoort, haar identiteitskaart, oranje kaart en badge van het opvangcentrum in België.

Het behoort tot de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die uitspraak doet met hervormingsbevoegdheid, om zich uit te spreken over de bewijswaarde van documenten, ook indien de echtheid ervan niet wordt betwist (RvS 1 oktober 2021, nr. 14.605 (c)).

In de bestreden beslissing wordt op pertinente wijze het volgende gemotiveerd:

“De documenten die u neerlegde ter staving van uw asielrelaas veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. Uw identiteit werd op geen enkel moment in uw relaas in vraag gesteld waardoor uw paspoort, en Identiteitskaart weinig relevantie hebben voor uw vluchtrelaas. De oranje kaart en de toegangsbadge van het opvangcentrum in België zijn van geen enkele relevantie voor uw vluchtrelaas.”

De voormelde motieven van de bestreden beslissing vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden door verzoekende partij volledig ongemoeid gelaten.

Gelet op de summiere inhoud en de relatieve bewijswaarde van de voorgelegde documenten, volstaan deze documenten op zich niet om in deze stand van zaken de relevante elementen van het vluchtrelaas van de verzoekende partij geloofwaardig te bevinden. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van de verzoekende partij voldoende coherent, volledig, doorleefd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van haar vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht.

6.3.1. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan geen geloof worden gehecht aan de

problemen van de verzoekende partij met onbekende personen als gevolg van de problemen die haar vader met hen zou hebben. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden dat:

- de verklaringen over haar vrees tot vervolging door personen die met haar vader in conflict waren niet kunnen overtuigen. Zij kon immers niet zeggen door wie zij concreet bedreigd werd en slechts vaag beweerde dat haar vader die mensen kende. Zij ook vaag bleef over de bedreigingen die zij van die onbekenden zou gekregen hebben door louter te stellen dat zij het gevaar voelde;
- zelfs indien er geloof gehecht wordt aan haar verklaringen omtrent deze bedreigingen, zij op geen enkel moment geprobeerd heeft om haar situatie aan te klagen en Moldavië gewoon verliet;
- uit haar verklaringen blijkt dat hoewel de zoektocht naar werk moeizaam was, zij wel gewerkt heeft in Moldavië waardoor het vinden van nieuw werk niet onoverkomelijk is;
- zij haar verzoek tot internationale bescherming in België zeer laat indiende wat grote vraagtekens plaatst bij de ernst van haar aangehaalde vrees voor terugkeer.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt aan de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

6.3.2. In voorliggend verzoekschrift slaagt de verzoekende partij er niet in om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Zij stelt het weliswaar niet eens te zijn met de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, maar toont geenszins aan dat de commissaris-generaal zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden bij de beoordeling van haar verzoek. In wezen bouwt verzoekende partij een geheel nieuwe argumentatie op die steunt op haar etnische achtergrond. Zij stelt namelijk dat zij Moldavië ontvlucht is omwille van de stelselmatige discriminatie tegen de Roma-minderheid en dat haar etnische achtergrond de kern van haar relaas uitmaakt. Zij stelt dat dit de oorzaak was voor haar socio-economische problemen. Zij bekritiseert de argumentatie van de commissaris-generaal en stelt dat deze weigert om onderzoek te doen omtrent haar etnische achtergrond.

Er dient echter vastgesteld te worden dat verzoekende partij haar etniciteit nooit als reden heeft opgegeven voor haar vertrek uit Moldavië of als vrees voor terugkeer naar Moldavië. Bovendien heeft verzoekende partij nooit aangehaald dat zij Roma is, noch tijdens haar persoonlijk onderhoud, noch tijdens haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken, hoewel duidelijk uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat zij herhaaldelijk de kans heeft gekregen om alle redenen voor haar vertrek uit Moldavië aan te halen en haar vrees bij terugkeer uiteen te zetten (NPO p. 8 en p. 12-14). Ook nadat zij een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud ontvangen had, maakten verzoekende partij en haar raadsman op geen enkel moment melding van haar plotseling opgeworpen Roma etnie. Er kan de commissaris-generaal aldus geen gebrek aan onderzoek verweten worden met betrekking tot haar in het verzoekschrift plotseling verklaarde etnische afkomst als zijnde Roma. Er kan pas sprake zijn van een onderzoeksplicht in hoofde van de asielinstanties in zoverre de verzoekende partij verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Verzoekende partij kan aldus niet gevolgd worden waar zij de commissaris-generaal verwijt dat er geen onderzoek werd gedaan naar discriminatie omwille van haar vermeende etniciteit als zijnde Roma.

In de nota met opmerkingen verwijst de commissaris-generaal naar de COI Focus omtrent de Roma-minderheid in Moldavië van 1 maart 2022. Deze informatie is actueler dan de informatie waarnaar verzoekende partij in haar verzoekschrift verwijst (NGO Equal Rights Trust, *"No jobs for Roma": Situation report on Discrimination against the Roma in Moldova* van 1 oktober 2015). Deze informatie toont aan dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precare economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol. De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd. De mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa schrijft in een rapport van maart 2020 dat de Moldavische autoriteiten, met ondersteuning vanuit internationale organisaties, de voorbije jaren inspanningen hebben geleverd om de inclusie van Roma in de maatschappij te verbeteren. Dat deden zij aan de hand van nationale actieplannen. Het eerste actieplan voor de periode 2011-2015 beoogde de introductie van bemiddelaars van de Roma-gemeenschap (*community mediators*). Het tweede actieplan voor de periode 2016-2020 legde de focus op onderwijs, tewerkstelling, huisvesting, sociale bescherming, cultuur,

gemeenschapsontwikkeling en deelname aan de besluitvorming. Het derde actieplan voor de periode 2021-2024 is onder andere gericht op de bestrijding van discriminatie met behulp van de Equality Council en de Audiovisual Council (die reageert op haatspraak in de media). De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. Zo noteerde de Internationaal Labour Organization in een rapport van 2018 dat de aanstelling van een Roma als raadgever voor de eerste minister in sociale kwesties in 2012 een positief signaal was. Recent stelde de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, wat grotendeels te danken is aan het werk van de Roma-bemiddelaars en *civil society*. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen. Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Naast een klacht bij de politie, bestaat de mogelijkheid om andere kanalen aan te spreken om eventuele gevallen van discriminatie aan te kaarten. Zo kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via de website van de *Equality Council* een klacht in te dienen over discriminatie. Voorts zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten.

Verzoekende partij stelt in het verzoekschrift dat de Roma in Moldavië worden gediscrimineerd, namelijk dat er geen of gebrekkige huisvesting, en geen of beperkte toegang tot de gezondheidszorg en de arbeidsmarkt zijn. Een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade dient echter steeds *in concreto* aangetoond te worden. Het volstaat in deze niet zich te beperken tot een loutere verwijzing naar een algemene situatie of algemene informatie. Verzoekende partij brengt echter geen op haar persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou kunnen blijken dat zij in Moldavië persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Zij slaagt er niet in dit aan te tonen met haar loutere verwijzing naar algemene beschouwingen. Zij toont niet *in concreto* aan dat zij bij een terugkeer naar Moldavië niet over adequate huisvesting, inkomsten en gezondheidszorg zal beschikken. Dit is louter een blote bewering. Zij toont ook nergens concreet aan dat haar situatie een gevolg was van systematische discriminatie omwille van haar beweerde etniciteit. Verzoekende partij heeft in Moldavië reeds gewerkt, onder andere als arbeider in een tankstation en in een raamfabriek, waardoor het vinden van nieuw werk niet onoverkomelijk is (NPO p.5-7, p.9). Bovendien beschikte zij steeds over een verblijfplaats in Moldavië, waar zij sinds haar geboorte woonde en waar haar moeder nu nog verblijft (NPO p.4). Uit niets blijkt dat zij zich hier bij terugkeer niet opnieuw zou kunnen vestigen.

Verzoekende partij kan, gezien de voorliggende elementen, niet gevolgd worden waar zij stelt dat stelselmatige discriminatie van de Roma-bevolking in Moldavië aan de oorzaak lag van haar socio-economische problemen.

6.3.3. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat de verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

6.3.4. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, brengt de verzoekende partij geen concrete elementen aan op basis waarvan het bestaan van een reëel

risico op de doodstraf of executie in haar hoofde kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico loopt in Moldavië.

In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van haar vrees voor vervolging, kan het volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover. Voorts brengt de verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt gevisieerd. De verzoekende partij maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij in Moldavië zou hebben gekend.

Met betrekking tot ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van voormeld artikel zou kunnen onderbouwen.

De verzoekende partij toont gelet op het voormelde, niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Moldavië een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

6.3.5. Bijkomend dient opgemerkt te worden dat Moldavië sinds 27 mei 2024 op de lijst van veilige landen van herkomst staat. Bij het ten tijde van de bestreden beslissing geldende koninklijk besluit van 14 januari 2022 werd Moldavië niet aangewezen als veilig land van herkomst. Echter, in het koninklijk besluit van 12 mei 2024 tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, gepubliceerd op 27 mei 2024 in het Belgisch Staatsblad, werd Moldavië opgenomen in de lijst van veilige landen.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de verzoekende partij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Hieruit vloeit het vermoeden voort dat in hoofde van onderdanen afkomstig uit een veilig land, zoals *in casu* verzoekende partij uit Moldavië, in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat. Het komt verzoekende partij toe om duidelijk aan te tonen dat, in haar specifieke situatie, haar land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd. Zoals hierboven reeds uiteengezet werd, is verzoekende partij hierin niet geslaagd.

7. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juli tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter

M. DENYS,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS